Muhammed b. Abdulvehhab

rahimehullah

الدُّرَرُ السَّنِيَّة

فِي الأَجْوِبَةِ النَّجْدِيَّة

ed Dureru's Seniyye

NIFAK VE MÜNAFIKLAR RISALESI

عقيدة المسلم في آخر الزمان

http://t.me/akidetulmuslim

11 Cemaziye'l-Ahir 1440 – 17.02.2019

بسم اللّه الرحمن الرحيم

Muhammed b. Abdulvehhab *rahimehullah* şöyle demiştir:

Allah sana rahmet etsin, bil ki: Allah *Subhanehu ve Teala* Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem'i* gönderip, O'nu hicret ve zaferle desteklediğinden beri insanlar üç kısımdırlar. Birinci kısım müminlerdir. Müminler O'na hem zahiren hem de batınen iman ederler. İkinci kısım kafirlerdir. Kafirler O'nu açık bir şekilde inkar ederler. Üçüncü kısım ise münafıklardır. Münafıklar O'na zahiren inanırlar fakat batınen inanmazlar. Bu sebeple Allah *Subhanehu ve Teala* Bakara suresi'nin girişinde müminlerin özelikleri hakkında dört ayet, kafirlerin özelikleri hakkında iki ayet, münafıkların özelikleri hakkında ise on üç ayet zikretmiştir.

İman, küfür ve nifağın her birinin Kitap ve Sünnet'in delalet ettiği üzere bazı dayanakları ve dalları vardır. Nitekim Ali b. Ebi Talib *radiyallahu anh* da kendisinden nakledilen bir eserde bunu açıklamıştır.

Nifağın öylesi vardır ki büyük nifaktır. Böyle bir nifağa sahip olan kimse ceehennemin en alt tabakasında yer alacaktır. Abdullah b. Ubeyy gibi kimselerin nifakı bu nifağın kapsamına girmektedir. Aynı şekilde Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'i açıktan yalanlamak, O'nun getirdiklerinden birini inkar etmek ya da ondan hoşlanmamak, O'na uymanın gerekli olduğuna inanmamak, O'nun dininin alçalmasına sevinmek, O'nun dininin yükselmesine üzülmek gibi sahibinin ancak Allah ve Rasulü'ne düşman olacağı ameller de bu nifakın çeşitlerindendir.

Nifak Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* zamanında bu boyutlarda vardı. O'ndan sonra da O'nun dönemine göre sürekli arttı. Çünkü Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in döneminde imanı gerektiren şeyler daha kuvvetli idi. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* döneminde imanı gerektiren şeylerin daha kuvvetli olmasına rağmen nifak mevcut idi ise, O'ndan sonraki dönemlerde nifakın bulunması öncelikle söz konusudur. İşte bu nifakın büyük olan kısmıdır. Ondan Allah'a sığınırız.

Küçük nifak ise, amellerdeki ve diğer bazı şeylerdeki nifaktır. Kişinin konuştuğu zaman yalan söylemesi, söz verdiği zaman sözünde durmaması, kendisine bir şey emanet edildiği zaman hıyanet etmesi bu nifakın kapsamındadır. Nitekim Nebi

sallallahu aleyhi ve sellem Buhari ve Müslim'de nakledilen meşhur bir hadiste şöyle buyurmuştur: ‘’*Münafığın alameti üçtür: Konuştuğu zaman yalan söyler. Söz verdiği zaman sözünde durmaz. Kendisine bir şey emanet edildiği zaman hıyanet eder. Namaz kılsa da, oruç tutsa da, müslüman oluğunu söylese de.*’’

Aynı şekilde cihaddan geri durmak da küçük nifak kapsamındadır. Çünkü bu Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şu buyruğunda geçtiği üzere münafıkların özelliklerindendir: ‘’*Kim savaşmamış ya da savaşmayı içinden geçirmemiş olduğu halde ölürse, bir çeşit nifak üzere ölmüş olur.*’’ Bunu Müslim nakletmiştir.

Ayrıca Allah *Subhanehu ve Teala*, Fadıha (güzel halleri ortaya çıkaran) olarak isimlendirilen Berae Suresi'ni inzal buyurmuştur. Çünkü o, İbn Abbas *radiyallahu anh*'ın dediği üzere münafıkların sakladıklarını ortaya çıkarmıştır. O şöyle demiştir: ‘’O, 'onlardan öyleleri var ki, onlardan öyleleri var ki' diye sürekli inip durdu. Öyle ki münafıklar bu surede zikredilmedik kimsenin kalmayacağını zannetiler.’’

Mikdad b. Esved de şöyle demiştir: ‘’O, buhus (bulup ortaya çıkarma) suresidir. Çünkü münafıkların sırlarını ortaya çıkarmıştır.

Katade de şöyle demiştir: ‘’O Musira (yani ortaya çıkaran, yayan)dır. Çünkü münafıkların rezilliklerini yaymıştır.

Bu sure, Nebi *sallallahu aleyhi ve sellem’*in gazvelerinin sonuncusu olan Tebük Gazvesi esnasında nazil olmuştu. Allah *Subhanehu ve Teala* o gün İslam’ı desteklemiş ve üstün kılmış, münafıkların durumlarını ortaya çıkarmış, onları korkaklıkla ve cimrilikle vasıflandırmıştır. Onların korkaklıkları cihadı terk etmeleridir. Cimrilikleri ise Allah yolunda infakta bulunmaktan geri durmalarıdır.

Allah *Subhanehu ve Teala* şöyle buyurmaktadır:

‘’Allah’ın kendilerine lütfundan verdiği nimetlerde cimrilik edenler, bunun, kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır! O kendileri için bir şerdir.” (Ali İmran, 180)

‘’Tekrar savaşmak için bir tarafa çekilmek veya bir başka topluluğa katılmak maksadı dışında, o gün kim arkasını düşmana dönerse, Allah’tan bir gazaba uğramış olur...” (Enfal, 16)

Onların korkaklık ve çekingenlikle vasıflandırılmalarına gelince, Allah *Subhanehu ve Teala* şöyle buyurmuştur:

‘’Sizden olduklarına dair Allah’a yamin ederler. Halbuki onlar sizden değildirler. Fakat onlar korkak bir topluluktur. Eğer (kale gibi kendisine sığınacakları) bir sığınak ya da (suyun yere çekildiği gibi) çekilecekleri bir yer ya da (zorluk ve meşakkatle bile olsa girecekleri herhangi) bir delik bulsalardı, (cihadi bırakıp) koşarak ona giderlerdi.” (Tevbe, 56-57)

Yani, öyle bir koşarlardı ki hiçbir şey onları tutamazdı. Tıpkı sırtına yük bindiği zaman gem vurulamayan at gibi koşarlardı.

Yine Allah *Subhanehu ve Teala* şöyle buyurmuştur:

‘’Müminler ancak Allah’a ve Rasulü’ne iman eden, ondan sonra asla şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerdir. İşte doğrular ancak onlardır.” (Hucurat, 15)

Böylece müminleri, iman eden ve cihad eden kimselerle sınırlandırmıştır.

Yine O *Subhanehu ve Teala* şöyle buyurmuştur:

‘’Allah’a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla canlarıyla cihad etmekten geri kalmak için senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini iyi bilir. Ancak Allah’a ve ahiret gününe inanmayan, kalpleri şüpheye düşüp, kuşkuları içinde bocalayanlar senden izin isterler.” (Tevbe 44-45)

Allah *Subhanehu ve Teala* böylece mümin kimsenin cihadı terk etmek için izin istemeyeceğini, ancak Allah’a iman etmeyen kimsenin izin isteyeceğini bildirmiştir. Şu halde izinsiz olarak cihadı terk eden kimse hakkında ne düşünülür?

Yine Allah *Subhanehu ve Teala* onları cimrilikle vasıflandırırken şöyle buyurmuştur:

‘’Onların infaklarının kabul edilmesine, yalnızca, Allah’ı ve Rasulü’nü inkar etmeleri, namaza ancak üşene üşene gelmeleri ve ancak istemeyerek infak etmeleri engel olmuştur.” (Tevbe 54)

Allah *Subhanehu ve Teala* istemeyerek infakta bulunan kimseyi bu şekilde yeriyorsa, hiç infakta bulunmayan kimse hakkında ne düşünülür?

Yine Allah *Subhanehu ve Teala*'nın haber verdiğine göre kafirler Medine'ye yaklaştıkları zaman münafıklar müminlere bazen ‘’Bunlar bizim başımıza sizin yüzünüzden geldi, insanları bu dine davet eden sizsiniz, insanlarla bu uğurda savaşan sizsiniz, insanlara muhalefet eden sizsiniz?’’ diyor, bazen ‘’Bizim burada kalmamızı siz söylediniz, değilse biz sefere çıkmamış olsaydık başımıza bu gelmezdi’’ diyor, bazen ‘’Siz az ve zayıf olmanıza rağmen düşmanı kırıp geçirmek istiyorsunuz, sizin dininiz sizi aldatmış’’ diyor, bazen ‘’Siz delisiniz, sizde akıl diye bir şey yok, kendinizi helak etmek istediğiniz gibi başkalarını da kendinizle helak etmek istiyorsunuz.’’ diyor, bazen de bunların dışında çeşit çeşit rahatsız edici sözler sarf ediyorlardı. Allah *Subhanehu ve Teala* onların durumunu şu buyruğuyla bildirdi:

‘’Düşman birliklerinin gitmediğini sanıyorlar. Düşman birlikleri bir daha gelecek olsa, isterler ki, bedevilerin arasında bulunsunlar da size dair haberleri (başkalarından) sorsunlar. İçinizde bulunsalardı da pek az savaşırlardı.” (Ahzab 20)

Böylece Allah *Subhanehu ve Teala* onları üç vasıfla vasıflandırmıştır:

Birincisi: düşman birliklerine olan korkularından dolayı onların şehrin etrafından çekilmediklerini zannetmeleridir. İşte bu kalbinde hastalık bulunan korkak kimsenin halidir. Zira onun kalbi korkutucu haberleri hemen tasdik ederken, güven verici haberleri ise yalanlamaya meyillidir.

İkincisi: Düşman birlikleri bir kez daha gelecek olsa, sizinle olmayı istemezler. Aksine çölde bedevilerin arasında bulunmayı, oradan sizin haberlerinizi soruşturmayı, ‘’Medine’den ne haber var, insanlardan ne haber var?’’ diye sormayı isterler.

Üçüncüsü: Düşman birlikleri tekrar geldiği zaman onlar sizin aranızda bulunacak olsalar bile, pek az savaşırlar.

İşte bu üç özellik insanlardan birçoğunda tam olarak bulunmaktadır.

Hamd her durumda Allah’a dır.

Elhamdulillah